

Achaiam distinxit Ptolemæus^a à Peloponneso: sed ex his vna tantum Prouincia est in Notitia. Vtraque sic terminatur. Achaia quidem sub Thessalia ad Orientem & Meridiem posita est, ab Oriente Ægeum mare habet, ab Occidente Ionium, & à Meridie Corinthiacum sinum, Isthmum, & Saronicum sinum. Peloponnesus autem ab Achaia in Meridiem pendens, ab Oriente Myrtoo, ab Occidente Siculo, & à Meridie Cretico tangitur mari.

VI.
ACHAIA ET PE-
LOPONNESI LIM-
TES
^a Ptolem. lib. 3. c. 15
& 16.

Addam his Cretam Insulam, quæ, inquit Æthicus^b, finitur ab Oriente Carpathio mari, ab Occasu & Septentrione mari Cretico, & à Meridie Libyco, quod & Adriaticum vocant. Hanc Plinius dictam vult à Crete Nympha Hesperii filia, Stephanus à Crete Iouis & Ideæ Nymphæ filio, Anaximander à Rege Curetum Crete, tandemque Eusebius à Crete indigena, quem primum in ea regnasse asserit, vnumque ex Curetis fuisse, à quo Iupiter absconditus & nutritus fuit. Mirum sanè quod ita populosa fuerit, vt *ἑκατόπολις*, id est centum habens vrbes ab Homero dicta sit, & postea à Virgilio tertio Æneidos.

VII.
CRETÆ INSYLÆ
DESCRIPTIO.
^b Æthicus in Cos-
mographia.

*Creta Iouis magni medio iacet Insula Ponto:
Mons Ideus ibi, & gentis cunabula nostra,
Centum vrbes habitant magnas.*

Hæc de Macedonia. Quod ad Diocesim spectat Daciæ, cuius quinque Prouincias fuisse ex Notitia diximus, duæ inter eas idem nomen sortitæ sunt quod tota Diocesis, vnaque ex ijs Dacia Ripensis dicta est, altera verò Dacia Mediterranea. Vtraque inter Danubium à Septentrione & Dardaniam à Meridie sita est, habetque ab Ortu Mœsiam inferiorem, & ab Occidente superiorem, quarum olim pars erat. Sed & vtraque differt à veteri Dacia ultra Danubium sita, quam sic terminat Ptolemæus^c, qui Zarmizegetusam eius regiam facit. [Dacia definitur à Septentrionibus parte Sarmatiæ, quæ est in Europa, à Carpato monte vsque ad finem conuersionis Tyræ fluuij, ab Occasu Iazigibus Metanastis iuxta Tibiscum amnem, à Meridie autem ea parte Danubij fluminis, quæ est à diuertigio Tibiscii amnis, vsque ad Axium ciuitatem, à qua iam Danubius vsque ad Ponti ostia Ister appellatur.] Hanc Trajanus Decebalò eius rege victo, in prouinciæ Romanæ formam redegit, vt testantur Dio, Sextus Rufus & Eutropius: sed postea sub Galieno principe amissa est, ac denuo per Aurelianum recuperata, de quo hæc^d Vopiscus ait: [Cum vastatam Illyricum & Mœsiam deperditam videret, Prouinciam trans Danubium Daciam à Trajano constitutam sublato exercitu ac prouincialibus reliquit, desperans eam posse retineri: abductosque ex ea populos in Mœsia collocavit, appellauitque suam Daciam, quæ nunc duas Mœsias diuidit.] Ab hinc relicta est à Romanis antiqua Dacia, adeo vt nunquam amplius recuperata fuerit, teste Orosio^e.

VIII.
DACIÆ ANTI-
QVÆ DESCRIPTIO

^c Ptolem. lib. 3. c. 8.

^d Vopiscus in Aure-
liano.

Mœsia superior seu prima Danubium habet à Septentrione, montem Sardonium ab Occidente quo à Dalmatia separatur, ab Austro Daciam & Dardaniam, & ab Ortu partim Danubium & partim Daciam Ripensem. Inferior sub Vicario Daciæ non constituitur in Notitia. Hanc tamen alijs Illyrici Prouincijs annumerabo, quippe quæ & Patriarchæ Occidentali, & Vicario eius Thessalonicensi parebat. Supra Thraciam est ad Septentrionem, inter Danubium & Hæmum montem, confinisque ab Occidente Daciæ, & Thraciæ ab Ortu.

^e Orosius lib. 7. c. 22
IX.
MOESIÆ VTRIVS-
QVÆ DESCRIPTIO.